

Xâm Chiếm

Contents

Xâm Chiếm	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	9
5. Chương 5	11
6. Chương 6	13
7. Chương 7	15

Xâm Chiếm

Giới thiệu

Thể loại : truyện ngắn, hiện đại, nhất thụ nhất công, cường bạo, cầu huyết, H văn. Edit : Alice

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xam-chiem>

1. Chương 1

“Tiểu Lương...”

” Tiểu Lương ! Đồ lười...”

Người đắm chìm trong mộng thành linh bị lay một trận tỉnh lại.

” Gì ?”

Dụi dụi con mắt mờ mịt, Lại Thương đầu óc hỗn độn căn bản không rõ chuyện gì phát sinh.

” Tiếp theo là lớp thầy Hỏa Kê Nam, cậu còn muốn tiếp tục ngủ hả ?”

Trương Vũ Dao ngồi phía trước hần là nữ sinh học cùng lớp.

” Ân.... Hôm qua chơi đến nửa đêm mà...”

Giọng nói lơ mơ vừa chán nản vừa buồn ngủ.

Hỏa Kê Nam là giáo viên đầu tàu có tiếng thích chỉnh học sinh trong trường, xem ra thật sự không thể ngủ tiếp.

” Thôi vậy....ngáp !”

Mỗi tối, hần và Vũ Dao sẽ tụ tập tán dóc trên một web gọi là ‘Negi’, hai người bọn họ lên đó mấy tháng, quen biết rất nhiều bạn bè khắp nơi trên mạng.

Mặc dù có áp lực học hành, nhưng mỗi ngày hần vẫn thức cho tới hơn ba giờ đêm...

Dù chưa từng gặp mặt các bạn net, nhưng cũng sinh ra cảm tình hữu nghị, thật sự làm hần muốn ngừng mà không được.

” Hừ ! Lại nói tiếp, quả thật làm người ta ghen tị, mỗi ngày cậu đều ngủ không đủ như vậy, kết quả... Cũng không thấy mất thân, da thì vẫn trơn bóng như cũ, ông trời thật không công bằng.”

Ngón tay chỉ chỉ khuôn mặt đáng yêu vừa bừng tỉnh trước mắt, Trương Vũ Dao không cam tâm tức tối bất bình oán trách.

” Đâu có.... Tớ cũng không biết mình làm gì mỗi ngày.”

” Đúng rồi ! Hôm qua Aka* vào ‘Phòng bí mật ‘ của tớ tán gẫu.”

‘ Phòng Bí mật’ là chức năng giúp chat riêng.

” Ảnh nói với tớ... Gần đây hình như cậu không đếm xỉa tới ảnh, ảnh chủ động nói chuyện, cậu lại không trả lời... Muốn tớ hỏi cậu vì sao trốn ảnh.”

Lúc nghe được nàng cũng không dám tin, bởi vì hai người này mới quen liền thân thiết như hảo hữu, Lại Lương thường cả đêm không ngủ cũng là vì chat với Aka thâu đêm suốt sáng.

Sao lại... Đột ngột tựa như người xa lạ ?

” Tớ.... Không có gì...”

Lại cúi đầu, một người sáng suốt vừa thấy liền biết là bộ dạng giấu giếm.

” Hôm qua Aka nói với tớ... Cậu phớt lờ ảnh làm ảnh rất đau lòng, lúc chat... Hoàn toàn không dùng Emoticons**, thoát nhìn rõ là có chuyện !”

Một đại nam nhân đối với loại chuyện này lại đau lòng, thật sự hơi kỳ quái, nhưng anh ta quả thực đánh hai chữ ‘ đau lòng’.

“

Nghe thấy lời nàng nói, nhưng Lại Lương không đáp lại.

” Nếu hai người thật sự cãi nhau.... Hần là cũng muốn giáp mặt nói rõ ràng... Con người Aka rất tốt, hôm qua còn giúp tớ lấy được MV ‘Kane__ đan phi tân khúc’. Tớ nghĩ cậu chắc cũng tiếc khi thấy tình cảm giữa hai người biến thành như vậy.”

Trương Vũ Dao liên tục khuyên giải, thân là nữ sinh suy nghĩ tinh tế, nàng biết nỗi khổ lúc cùng bạn thân cãi vã.

Nhưng mà.... Lại Lương cố tình tỏ ra, hần là người đã không muốn nói... thì tuyệt đối sẽ không dễ dàng mở miệng.

Muốn giải quyết vấn đề giữa họ thật sự rất khó khăn.

” Cái này... Qua vài ngày hãy nói... tớ trước hết muốn...”

Lại Lương mệt mỏi đáp lại.

Thật ra hẳn biết rõ cái lý do mình chỉ nói qua quýt với Vũ Dao.

Hắn.... Sợ y....

Trong một lần chat vào chủ nhật tháng năm....

[Ashita*** thân ái, anh rất yêu em... Yêu em chết đi được]

[Anh muốn vuốt khắp toàn thân em..... Hung hăng dùng bộ phận sinh dục đâm vào trong cái huyết yếu ớt của em !]

[Em vẫn còn chưa tiết sơ tinh, nhất định rất ngọt..... Anh rất muốn leo lên giường của em !]

[Nghe tiếng em rên rỉ, cắn vào đầu nhũ hồng nhật của em #\$/[&*! @#*! ~;x]

Đau đớn suy nghĩ tới hồi ức hỗn loạn.... Một đêm nọ, Aka làm hẳn nếm qua nỗi sợ hãi ghê tởm nhất cuộc đời này.

Hắn chưa từng biết.... Hoá ra là trò chơi ác ma vô thuần khiết lừa gạt nhân tâm.

Những câu khẳng định *** ô, những câu hỏi khiêu khích... Từng câu xuất hiện trong màn hình...

Kia không phải trò đùa tồi tệ... Là thật.

Nhưng trước mặt người khác.... Y là một tri thức tuyệt hảo.

Nhưng đối với hắn mà nói.

Y là ác mộng!

” Này! Tỉnh lại coi.”

Trương Vũ Dao lại lay cái người đột ngột thất thần đối diện.

Quái dị... Mặt người mất ngủ đều trắng không chút máu như vậy sao ?

” A ? Đi học à ?”

” Đập cái đầu cậu bây giờ ! Không nói tới Aka... Cậu có biết hôm nay có học sinh chuyển đến trường không ? Nghe nói là người ngoại quốc, thật hiếm có...”

Nhìn Trương Vũ Dao khoa trương thao thao bất tuyệt, Lại Lương cười nhạt...

May mắn... Y chỉ là người trong thế giới ảo.

Mặc kệ họ tốt thế nào, thân đến đâu... Nếu mất liên lạc, cũng chỉ là người đứng nước lã.

Dù đi trên đường, băng sát bên người, gặp mặt trong nháy mắt cũng sẽ không lưu lại ấn tượng.

Cho dù y tuyên bố thực hiện lời nói xấu xa kia.... Cuối cùng....

Y chỉ là một người tham gia vào cuộc sống ảo của hắn.

(*) Aka : Trong tiếng Nhật có nghĩa là màu đỏ.

(**) Emoticons : các biểu tượng cảm xúc trong chat.

(***) Ashita : Trong tiếng Nhật có nghĩa là ngày mai.

2. Chương 2

Buổi chiều... Trời đổ cơn mưa.

Khó có thể thấy rõ sự vật dưới màn mưa mù mịt.

Thảm ! Mình quên đóng cửa sổ, mưa cứ lớn thế này có thể làm ngập phòng !

Đáng chết ! Máy tính quý giá của mình.

Một mình Lại Lương nhìn trận mưa lớn, trong lòng hò hét không hay rồi, hần vội vàng chạy ra cửa, hoàn toàn không quan tâm toàn thân bị mưa xối ướt nhẹp.

Chạy nhanh, hần chỉ mong muốn có thể mau chóng về đến nhà.

Bởi vậy, hần quẹo vào hẻm nhỏ thừa thốt, cũng chưa từng đi qua bao giờ, đây là đường về nhà nhanh nhất, cho dù con hẻm này ít người, lại ngập về hôn ám của chiều thu và có không khí nguy hiểm.... Hần vẫn chạy vào không chút suy nghĩ.

Ngay lúc hần thấy ánh sáng hiển lộ.

Ngay lúc hần tưởng mình có thể trở lại căn nhà ấm áp.

Đột nhiên, một lực đạo trên bụng lôi hần vào ***g ngực xa lạ, theo bản năng hần gào thét, miệng đồng thời bị bàn tay to bịt lại.

” Ashita yêu dấu, em vẫn còn trốn tránh anh sao ? Tiểu tiện hóa vô tình.”

Ánh sáng chói lòa....

Ác mộng không thể thành hiện thực....

Mưa càng nặng hạt.... Vô tình đánh vào hai vai liên tục phát run...

Thứ vành tai nghe thấy không phải tiếng mưa, mà là thanh âm hôn hậu trầm thấp đang thông thả phun từng lời mang hứng thú mê hoặc.

” Ashita....Ashita.... Người anh yêu thương nhất... em cũng biết.... Không gặp được em, cuộc sống của anh có bao nhiêu cô quạnh... Có bao nhiêu khát vọng được cắn lấy em ?”

Cánh môi phun nhiệt khí nhẹ nhàng nhấm nháp vành tay không phòng bị, cánh tay khoác giữa bụng hần đang thông thả dịch lên ***g ngực, nơi có trái tim đập liên hồi.

” Ô ô...”

Không được.... Không được, mất đi năng lực nói chuyện, miệng phát ra thanh âm thê thảm.

Y tìm được hần!

Y thật sự đến đây ! Thật sự tìm đến hần như lời y nói.

Vì sao.... Điều đó không có khả năng !

Đây không phải sự thật!

Đây không phải sự thật! Không phải sự thật!

Đôi mắt sợ hãi thối lệt, dùng khóe mắt... thấy người phía sau có một mái tóc nâu đồng.

[Hôm qua anh đi làm tóc, nhuộm màu nâu đồng rất thịnh hành]

Câu chữ trong trí nhớ hung hăng quất ra xác minh sự thật.

” Ashita, em giống y như anh tưởng tượng... Là một... đứa bé trai đáng yêu ! Da thịt trắng nõn... Sờ lên thật thoải mái, khiến người ta muốn.... đánh thật mạnh lên... mặt....vài cái ấn ký, ha ha....”

Cánh môi khêu chọc, từ vành tay trượt xuống cằm cổ trắng nõn, cuối cùng dừng tại bờ vai liên tục run rẩy.

Không thể xoay đầu nhìn hành động của người phía sau, sợ hãi không thể nắm giữ, không thể phản kháng liên tục bức đầu óc tan vỡ của Lại Lương mất đi suy nghĩ...

Cảm giác liếm láp ấm nóng từ trên vai truyền tới thần kinh hần, một trận ghê tởm lập tức thoát ra từ thân thể.

A!

Không hề báo trước, một trận đau đớn thình lình đập vào vai, Lại Lương kinh hãi mở to hai mắt, hần lặng lẽ kêu thảm thiết, nước mắt sợ hãi cuộn cuộn rơi xuống, hoàn toàn sụp đổ!

Hần sẽ chết ! Y đã nói y sẽ gặm từng mảnh thịt của hần, từng khối từng khối nuốt vào bụng.

Lại Lương bắt đầu ra sức giãy giụa.. Nhưng nam nhân vẫn dễ dàng triệt để áp chế, không thể vùng vẫy, không thể phản kháng... Hần giống như một con cá béo độn làm thịt được ngấm nghĩa trong tay nam nhân.

” Thật muốn... cứ ăn em như vậy.... Ashita yêu dấu của anh...”

Răng hàm trắng sáng mạnh bạo cắn gặm một chỗ da thịt non nhẵn trên vai, giống như bắt lưu tình muốn lôi xuống một miếng thịt của hần.

Đau đớn càng lúc càng kịch liệt, chất lỏng màu đỏ ấm áp theo tiếng phốc phốc.... lấy luật động mỹ diệu chảy xuống đầu vai trắng nõn, nhiễm lên áo sơ mi đồng phục tuyết bạch, giống như đóa hoa màu đỏ trong tuyết trắng.

Rất đau...

Lại Lương tuyệt vọng liên tục rơi nước mắt đau khổ.... Hần vì đau mà không ngừng giãy giụa thân thể, tứ chi vùng vẫy mãnh liệt.

Nhưng... Chỉ khiến nam nhân tàn nhẫn thêm hung bạo.

Ngay lúc hần nghĩ mình sẽ đau đến bất tỉnh... Rồi chết đi....

” Ái dào ! Mưa thật lớn!”

Một đạo thanh âm xa lạ từ sau lưng chen vào giữa họ.

Kẻ phía sau Lại Lương không biết có phải vì có người đến hay không mà bỗng nhiên buông hần ra.

Sợ hãi... Khiến hai chân hần bước vô lực bủn rủn.

Cũng không quay đầu lại, chạy về phía trước.

Chạy về phía trước.

Một lòng thầm muốn thoát khỏi nam nhân kia! Thoát khỏi con đường âm u làm hần sợ hãi!

Nhà ! Căn phòng nhỏ hần trước giờ luôn chèn ép chật hẹp là chỗ an toàn.

Chịu đủ kinh hách, hần một lòng thầm muốn trở lại nơi đó... Tránh xa sự quấy rầy của kẻ xâm phạm.

Vọt vào chung cư, chạy lên thang lầu.... Rồi mới dùng cánh tay run rẩy lấy ra chìa khóa từ túi quần ướt đầm.

Rầm !

Cấp tốc đóng cửa lại rồi khóa chặt.

Bởi vì hần không biết nam nhân kia có còn đuổi theo sau hần hay không, bởi vì hần sợ y sẽ lại thi bạo với hần...

Hần sợ.... Hần sợ... Hần sợ hần sẽ trở thành ái thi trong miệng nam nhân kia..

Nam nhân kia... Là Aka.... Là Aka... Là Aka !

Aka đã tuyên bố sẽ tìm đến hần !

” Ô ô...”

Lưng dựa vào cánh cửa, thân thể run rẩy chậm rãi vô lực trượt xuống sàn nhà băng lạnh... Lại Lương lấy tay bịt hai mắt, ngăn chặn nước mắt vẫn liên tục chảy xuống vì sợ hãi, lại thể không chế đôi môi... nước nở thối khô.

Không có việc gì..... Không có việc gì.....

Mình đã về nhà! Mình đã an toàn ! Nam nhân kia sẽ không có cơ hội tổn thương mình.

Mình là nam nhân ! Mình và y đều là nam nhân.

Mình có thể phản kháng, mình có thể bảo hộ bản thân ! Chỉ cần mình chuẩn bị sẵn sàng, y sẽ không có cơ hội thương tổn mình.

Không có việc gì..... Không có việc gì.... Không có việc gì.... Lại Lương

Trong lòng Lại Lương không ngừng trấn an mình như vậy, liên tục xoa dịu bất an sợ hãi.

Rất lâu sau... Nước mắt hoảng sợ mới có thể ngừng chảy, bờ vai run rẩy dừng lại.

Hắn không phải một cô gái cần bảo hộ, hắn là một nam nhân có năng lực bảo hộ chính mình.

Cố gắng bảo trì hai mắt trấn định, cuối cùng bàn tay ấm áp rời khỏi mặt, nhìn căn phòng nhỏ quen thuộc.

Hắn cho rằng mình quên đóng cửa sổ, nhưng thật ra nó lại khép kín không thấm một cơn gió.

Có thể là... Hắn nhớ lắm sao...

Lại Lương bị kinh hách làm mỗi một không chịu nổi, đã không còn nhiều khí lực suy nghĩ.

Đau nhức trên vai nhắc nhở hắn hành vi hung ác ban nãy của nam nhân.

Hắn nhìn đau đi đến cái tủ nhỏ bên cạnh, cố sức mở ngăn kéo ra tìm kiếm hộp sơ cứu đã chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Nhưng hắn phát hiện hộp sơ cứu tìm khắp tủ mà không thấy lại ở trên bàn trà cách đó không xa.

Cái gì cũng còn, băng gạc, thuốc đỏ, thuốc sát trùng, bông cầm máu, đều tản ra đặt trên bàn trà, mọi thứ đầy đủ, chỉ là vị trí không như cũ.

Đau đớn vây chặt, Lại Lương không nghĩ nhiều, an vị dừng trước bàn trà, bắt đầu xử lý thương khẩu ba centi rỗng rỗng máu tươi..

Đột ngột...

Bình thuốc đỏ từ trên tay Lại Lương rơi xuống.

Kính hãi lại nhuộm đầy hai mắt trùng lớn... Hắn trừng thẳng gương to phía trước.

Chữ màu đỏ...

[Ashita yêu dấu, chào mừng em trở về nhà.

Aka, kẻ yêu em]

3. Chương 3

Mờ mịt lặp đi lặp lại động tác chà lau...

Chữ màu đỏ tươi trên gương dính vào khăn lau trắng nõn, Lại Lương cứng ngắc nhìn chăm chăm vết tích màu đỏ di động cao thấp liên tục trong tay, thất thần.... Cũng nhìn không nhúc nhích.

Thật đáng sợ...

Câu chữ khó nghe nồng đậm ý uy hiếp này liên tục xuất hiện trên mặt kính.

Mỗi ngày... Mỗi ngày... Lúc hán không cảnh giác..... Xâm nhập cuộc sống hán.

Đó là Aka...

Y hoàn toàn bước vào cuộc sống của mình...

Vừa mới rời giường thì có một bữa sáng nóng hổi dễ thấy mới vừa làm đặt trên bàn trà, quần áo dơ quăng đầu đó, cách ngày cũng được phơi trên ban công, đi học trở về.... trên gương sẽ xuất hiện chữ viết màu đỏ nội dung hạ lưu *** tục.

Y từng bước một ... Vô hình vô ảnh Xâm lấn không gian sống của mình....

Mà mình lại không biếty từ đâu mà vào...

Mình và y đều là nam nhân, nhưng.... Tại sao y muốn ức hiếp mình như thế.

Hành vi xâm phạm biến thái như vậy quả thực..... Không thể kháng cự.

Chỉ có thể nhu nhược tùy ý y xâm phạm cuộc sống... Thậm chí.... bị nắm trong tay, theo dõi nhất cử nhất động.

Giống như lời y đã nói..... tìm đến mình.

Suy sụp buông cánh tay bủn rủn, Lại Lương từ bỏ việc lau đi chữ trên gương.

Bởi vì... Dù hôm nay hán lau hết những chữ đó, ngày mai.... vẫn sẽ xuất hiện dòng chữ mới, hơn nữa là câu chữ càng thêm *** loạn.

Cho dù hán hiện tại.... Vì sợ sẽ lại bị Aka tập kích mà xin nghỉ nhiều ngày ở nhà, hoang mang hoàn toàn không rời khỏi nhà một bước, nhưng... Aka vẫn có biện pháp thừa dịp hán ngủ say... viết xuống những câu chữ cố tình làm hán không chịu nổi đó.

Giống như vết cắn y lưu lại trên vai hán ngày ấy..... sự tồn tại không thể hủy diệt.

Y hoàn toàn triệt để xâm phạm toàn bộ nhà của hán, cuộc sống của hán.

Reng reng reng....

Tiếng điện thoại dồn dập, thần kinh gần đây yếu ớt của Lại Lương bừng tỉnh.

Reng reng reng...

Điện thoại vẫn vang, mà Lại Lương không có ý nhắc máy, ngược lại, thân mình đang liên tục phát run.

Là y gọi tới.... Là y gọi tới...

Sợ hãi nhiều ngày bị bức bách dâng cao theo tiếng chuông điện thoại, tán lên thần kinh yếu ớt của hán, thân mình phát run mất bình tĩnh té ngã, trốn vào chăn đơn trên giường tìm kiếm cảm giác an toàn.

Đừng.... Đừng... Đừng reo nữa ! Đừng...

Hán không thích nghe thanh âm u ám tựa như truyền đến từ địa ngục đó.

Đừng...

Lại Lương liều mạng trốn trong chăn không ngừng run rẩy, cự tuyệt đi nghe điện thoại.

Nhưng thật đáng buồn... Điện thoại tiên tiến kiểu mới có chức năng chuyển sang chế độ trả lời tự động, hơn nữa không thể hủy bỏ.

" Xin chào ! Tôi là Lại Lương, hiện giờ không có ở nhà, xin để lại lời nhắn sau tiếng bíp."

" Em yêu... Em vẫn không muốn nói chuyện với anh sao ?"

” Em không để ý tới anh, khiến anh thật rất cô đơn... Anh rất muốn em mở miệng nói chuyện với anh ! Người yêu nhỏ bé...”

” Mặc dù em giận không chịu cùng anh nói chuyện, nhưng mà... Em nhất định muốn nói chuyện cùng cô ấy phải không ?”

Giọng nói độc thoại đùa bỡn, rồi xuất hiện một trận âm thanh quỵ dị hư hư thực thực di động trong điện thoại.

” Tiểu Lương, cậu làm sao mà cúp học nhiều ngày như vậy ?”

Giọng nữ thân thiết quen tai bỗng nhiên cất lên.

” Vũ Dao ???”

Lại Lương bối rối phóng dậy, kinh hô tên bạn thân.

Sao lại là Vũ Dao ? Nàng thế nào lại ở cùng Aka ? Kinh hoảng trùng chiếc điện thoại toát ra giọng nữ, Lại Lương đang ngỡ vực... Đột ngột có một ý nghĩ đáng sợ.

Có thể nào... Aka đem Vũ Dao...

Lại Lương không dám tiếp tục nghĩ nữa, hấn sợ hãi kết cục làm cho người ta sợ hãi kia.

Trong nháy mắt, cảm xúc bị sợ hãi kéo đến cao điểm, Lại Lương kích động run rẩy hai chân loạng choạng chạy xuống giường, nắm điện thoại lên.

” Vũ Dao ! Vũ Dao ! Cậu có sao không...”

” Em yêu... Cuối cùng em cũng chịu nói chuyện với anh rồi...”

Không phải giọng nữ quen thuộc, mà là giọng nam cảm dỗ trầm trầm cười khê.

Lời tiến vào tai, Lại Lương kinh sợ không thể tái phát ra âm thanh, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

” Ashita, em thật ương bướng ! Khiêu khích anh hứng thú như vậy, để anh đợi lâu thế mới chịu nói chuyện cùng anh ! Em đang bức mình vì anh không tặng quà cho em sao ?”

” Đến... Nhìn xem anh để cái gì trong tủ quần áo của em, hy vọng em thích món quà của anh ! Hôn em, Ashita yêu dấu của anh !”

Sau tiếng hôn ngọt dính truyền ra trong điện thoại... Không hề xuất hiện thanh âm gì khác.

Trong đầu Lại Lương trống rỗng... Không thể làm ra phản ứng gì, nắm chặt ống nghe, mãi đến lúc nó phát ra thanh âm kháng nghị, hấn mới máy móc gác về chỗ cũ.

Là cái gì ?

Ánh mắt mơ hồ hỗn loạn hướng tủ quần áo phía sau, sợ hãi không địch lại tính hiếu kỳ.

Hai chân run rẩy bước mạnh tới tủ quần áo...

Bàn tay mới vươn ra liền sợ hãi rút về, cuối cùng... hấn vẫn kéo hai cánh cửa đóng chặt ra.

Bên trong.... đặt một hộp quà màu đỏ đóng gói tinh xảo.

Hấn biết... Aka...y... thích màu đỏ...

Sợ hãi nuốt nước bọt, Lại Lương hít thật sâu... Động thủ mở hộp quà.

Y bỏ vào lúc nào... Lúc nào???

Gỡ nắp hộp, giấy đỏ có in chữ đậm.

[Thật xin lỗi, anh không thể tự tay đưa đến cho em, hy vọng em thích món quà của anh.

Người yêu của em,

Aka]

Lấy giấy đỏ làm hấn khó chịu ra, cái phía dưới được khăn lụa màu đỏ quấn vòng dày đặc, nhẹ nhàng gỡ từng tầng che lấp...

Xuất hiện vật thể màu da.... Chất lỏng màu đỏ...

” Không !”

Đợi tới khi thấy rõ hình dáng vật phẩm, Lại Lương đột nhiên thét chói tai quăng hộp quạ đi.

Tay ! Đó là một cánh tay ! Cánh tay còn chảy máu cực nóng !

” Ờ... ”

Trong dạ dày khuấy trở một trận kịch liệt, Lại Lương bắt đầu phát nôn.

Nhiều ngày không ăn cơm, Lại Lương chỉ liên tục nôn ra dịch dạ dày ghê tởm.

Vì sao ?

Vì sao? Y lại đem cho hấn một thứ như vậy ?

Quá tàn nhẫn !

Lại Lương không rõ dụng ý của ác ma biến thái kia, nhưng đối với cái tay đó... Hình như có chút quen thuộc.

Hoa văn thanh tú trên móng tay...

Là Vũ Dao ! Sơn móng tay là sở trường của Vũ Dao.

Lại Lương kinh ngạc bụm miệng, không dám tin cái mình đã thấy.

Nhưng... một khắc hấp tấp liếc cái tay kia lại khiến hấn lưu lại ấn tượng sâu sắc.

Bông hoa mỹ lệ trên ngón tay.... Hấn nhận sai không được.

Toàn thân không ngừng run rẩy kịch liệt, Lại Lương điên cuồng lắc đầu không thôi.

Không ! Không phải nàng....

Vũ Dao nhất định đang hảo hảo đi học trong trường ! Nàng không có việc gì.

Lại Lương sốt ruột muốn xác định bạn thân bình an vô sự, không nghĩ nhiều, vội tới mở cánh cửa cài đầy ổ khóa mới.

Cửa quay, mở ra lối vào duy nhất trong phòng.

” Ngó !”

Không hề báo trước !

Một khối khăn ẩm ướt mang mùi vị gai mũi đột ngột từ phía trước chụp vào mặt hấn.

Chỉ kịp phát ra một tiếng ngấn ngủi, Lại Lương lập tức mềm nhũn hai chân, bất tỉnh nhân sự.

Hai mắt kinh ngạc trừng lớn, ngay cả bóng đen trước mắt cũng chưa kịp thấy rõ....

Đã chìm vào bóng đêm sâu thẳm.

4. Chương 4

Trong căn phòng sạch sẽ... Bên chiếc giường King size nguyên bộ màu đỏ, một nam nhân tóc chấm vai màu nâu đồng đứng trước giường, trong khuôn mặt thâm thúy, con ngươi màu lam không ngừng hưng phấn lưu chuyển... Nhìn như đang suy nghĩ chủ ý làm mình khoái hoạt.

Nam hài y vừa bắt đến nằm trên giường.... Da thịt trắng nõn như y tưởng tượng, bộ dáng ngủ say động lòng người.... khiến nét cười bên miệng nam nhân càng sâu thêm.

” Ashita chính là Tiểu Lương, Tiểu Lương.... chính là Ashita anh yêu nhất !”

Nam nhân vừa thì thầm như say mê... vừa bò lên giường, chậm rãi... tiếp cận nam hài vô tri giác.

Cánh môi huyết sắc cẩn thận đặt nhẹ lên làn da trắng nõn trên cái cổ ẩm áp, tiếp theo, đầu lưỡi đỏ tươi lộ ra liếm láp da thịt ngọt lành... trượt đến bả vai quần bằng gạc có mùi máu tanh...

” Ha ha... Trên người Tiểu Lương không có mùi vị của anh, thật không nghe lời mà !”

Nam nhân cau mày tựa như giận dữ, nhưng nụ cười bên miệng vẫn còn đó.

Y đứng dậy, rời khỏi thân mình mềm mại của nam hài, từ trong ngực lấy ra một ống nghiệm tinh xảo, chọc lên người ngủ say.

Cảm giác ứa lạnh nổi lên.. Lại Lương bừng tỉnh.

Không biết mình ngủ bao lâu, hần khó khăn mở mắt, nhưng chỉ nhìn thấy một mảnh bóng tối.

Hít vào một hơi thật sâu, trong không khí dày đặc hương tường vi nồng đậm.

” Em dậy rồi sao ? Người đẹp say ngủ đáng yêu của anh.”

Phía trước truyền đến âm sắc hồn hậu quý mị.... Gọi lên ký ức rõ nét của hần...

Cái hộp màu đỏ...

Cánh tay....!!

” Đừng.... Đừng lại đây !”

Không nhìn thấy người nói ở đâu, không thể nắm bắt mọi thứ, Lại Lương hoảng loạn liên tục vặn vẹo thân thể, hần sợ y đến gần mình !

Nhưng... đang giãy giụa, Lại Lương lại phát hiện hai tay mình đã bị cố định trên đỉnh đầu, đồng thời hai chân cũng bị trói cùng một chỗ, mà hai mắt không nhìn thấy thật ra là bị một miếng vải bịt lấy.

Hần hiện tại... Một con cá sống đợi làm thịt.

” Đừng vội vàng ưỡn ẹo thân thể câu dẫn anh... Anh đã hạ quyết tâm nghiêm phạt hành vi không đếm xỉa đến anh của em rồi !”

Thân hình thon dài của Aka áp mạnh lên người Lại Lương không thể phòng bị, thành công ngăn lại thân mình lộn xộn của hần.

” Em có biết anh chờ mong thời khắc này nhiều đến cỡ nào không ? Người yêu bé bỏng của anh hoàn toàn mặc anh đùa giỡn...”

Aka ngồi khóa trên mình Lại Lương, cười khê cuồng nịnh... Nhưng Lại Lương mất đi thị giác lại không biết.

Bàn tay ẩm áp xoa lên khuôn mặt liên tục phát run, khẽ vuốt ve ái muội, lực đạo ôn nhu... lại che đậy một cổ dục vọng xâm phạm bạo phát.

” Đừng đụng vào tôi! Cứu mạng ! Cứu tôi !”

Lại Lương liều mạng tránh né cái tay kia...

Nhưng lại vô ích.

Bàn tay vẫn chu du vuốt xoa da thịt hần, quét qua cánh môi tái nhợt... cái cổ trắng nõn hôn qua ban nãy... xương quai xanh trũng sâu gợi cảm.

Rồi mới... hạ xuống áo ngủ màu lam trên thân hần, nhẹ nhàng vẽ những vòng tròn.

“Ha ha, em yêu... Em đoán xem, anh sẽ phạt em như thế nào đây ?

Tiếng cười trầm thấp nhẹ nhàng, nói rõ tâm tình khoái trá của Aka lúc này.

” Anh đã nói rồi.... Muốn dùng bộ phận sinh dục hung hăng đâm vào trong cái huyết yếu ớt của em, muốn làm em vui sướng hưng phấn, cuối cùng không rời khỏi anh nữa.”

” Biến thái ! Anh là đồ biến thái...”

Bị sợ hãi làm căng thẳng, Lại Lương rút cuộc nhìn không được chửi ầm lên, nhưng thân mình vẫn sợ hãi liên tục run rẩy.

Y không phải Aka....y không phải Aka hẳn biết lúc trước...

Y... không biết sẽ làm ra cái gì biến thái!

” Ha ha.... tên gọi thật êm tai !”

Aka bị mắng không tức giận, ngược lại nét cười càng thêm hài lòng.

Trong tiếng cười, cánh môi huyết sắc bạc mỏng... bỗng nhiên dán lên đôi môi tái nhợt phát run... nhẹ nhàng hôn một cái.

Lại Lương kinh hãi liên tục gồng sức lùi ra phía sau, mãi đến lúc không còn đường lui...

” Tiểu Lương, cái miệng anh đào nhỏ nhắn này của em đang hoan hỉ cầu xin, thật sự nên hảo hảo khen thưởng !”

Môi mỏng huyết sắc tách khỏi, tiếp theo là ngón tay thon dài... Thông thả nhẹ vẽ lên cánh môi phát run...

” Ngộ!”

Một tiếng hô ngắn, dị vật đột nhiên nhét vào trong miệng Lại Lương.

Dị vật to dài căng lớn miệng hắn, cũng làm lưỡi hắn không thể nhúc nhích.

Aka dùng dây nịt cố định vật thể nhét trong miệng Lại Lương vào hai má hắn, rồi mới nhẹ giọng say mê nói.

” Thích cái anh mang cho em không ?”

Không thể nói, Lại Lương liều mạng lắc mạnh đầu... Thoạt nhìn chính là không thích.

Nhưng Aka vẫn tự kỷ nói.

” A ! Em rất thích à !”

” Ô ô ô!”

Không thể chạy trốn, lại mất đi năng lực nói chuyện, tâm Lại Lương cũng rét lạnh với tình cảnh đợi làm thịt của mình.

” Xem thân mình em run rẩy kia, đúng là quá hưng phấn... Chờ không nổi à.. Ha ha.. Đến ! Anh lập tức... Hảo hảo...”

Dứt lời, Lại Lương liền cảm thấy hắn bị người thoải mái bế lên.

Y muốn làm cái gì ? Y sẽ làm cái gì với hắn ?

5. Chương 5

Không biết Aka sẽ làm gì với hắn tiếp, Lại Lương sợ hãi liên tục giãy giụa trong ngực y, nhưng chỉ vô ích như con giun di động.

Nhìn không thấy.... Nhưng Lại Lương cảm thấy Aka ôm hân rẽ qua rất nhiều khúc quanh... Hân bỗng nhiên bị ném lên một chỗ mềm mại.

Tiếp xúc với một chỗ vững, Lại Lương lập tức liều mạng vịn vẹo, tư thế khó coi lui ra sau.

Hân chỉ muốn làm mình rời xa Aka – đang ở nơi nào đó không thấy.

“Đừng câu dẫn anh nữa! Tiểu Lương... lại cố gắng ưỡn ẹo trên giường như thế !”

Aka vươn tay tóm lấy, kéo Lại Lương về cạnh y, đồng thời áp thân lên.

Không để ý hân giãy giụa, hai tay bắt đầu cởi bỏ nút thắt trên áo ngủ màu lam.

” Ô ô ô.”

Từng cái nút thắt bị mở ra, ngực lập tức cảm thấy một mảnh lãnh ý, Lại Lương liều mạng giãy giụa thân mình.

Không !

” Đừng gấp ! Tình yêu của anh... Đây là đâu em biết không ?”

Aka dùng đầu lưỡi ẩm nóng nặng nề liếm xuống ***g ngực bằng phẳng non trơn, ***g ngực bị liếm quả nhiên hoảng sợ run rẩy.

” Đây là... căn phòng anh sắp xếp cho em ! Em xem...”

Aka xé mảnh vải trên mắt Lại Lương xuống.

Con mắt sợ hãi trừng lớn, chớp chớp không thích ứng.. rồi cảnh tượng rõ ràng mới đập vào trong mắt.

Căn phòng mờ mờ... Vách tường màu đỏ... Hân nằm trên mặt sàn phủ kín đệm màu đỏ...

Trên mặt đất có... có...

” Ô ô ô !”

Thấy thứ đáng sợ để đầy mặt đất, Lại Lương bắt đầu điên cuồng giãy giụa !

Trời ơi ! Y sẽ không muốn.... Y sẽ không phải muốn...

Lại Lương sống chết vùng vẫy thân mình, nhưng chỉ làm Aka ép xuống phần lưng không hề phòng bị của hân.

” A ! Hoá ra Tiểu Lương thích tới từ mặt sau à ?”

Aka lại cười nhẹ.

Rồi mới dùng thân thể cường tráng không chút lưu tình ép Lại Lương xuống thảm mềm, vững vàng cố định, cũng trói hai tay Lại Lương vào thanh trụ trên đỉnh đầu.

Bàn tay chắc nịch... kéo những thứ che đậy hạ thân hân xuống, kể cả quần lót tư mật.

Cảm giác mát lạnh tán loạn dưới hạ thân khiến Lại Lương nhục nhã lại sợ hãi.... Không dám tùy tiện lộn xộn. Thật đáng buồn chính là, hân thấy được ánh sáng....nhưng không có cơ hội nhìn rõ diện mạo Aka.

Bàn tay dừng trên thắt lưng... chậm rãi xuôi theo đường eo, trượt vào giữa đùi...

” Ô !”

Lại Lương kinh hô, bàn tay xâm nhập giữa đùi tùy ý vuốt ve làm hân ghê tởm toàn thân nổi da gà.

Không để ý tới thân mình vịn vẹo giãy giụa của hân, ngón tay trượt đến thịt non giữa đùi... Không ngừng *** loạn mân mê nấp gáp.

” Ha ha... Anh thật rất cao hứng ! Nơi này của Tiểu Lương lại là xử tử!”

Aka hưng phấn cười liên tục.

Đột ngột..... Ngón tay thô bạo chèn vào nội bích non mềm ẩm nóng trong nếp gấp!

” Ô ô !!!!!”

Đau quá !!!

Đau nhức từ huyết khẩu yếu ớt chạy khắp thần kinh toàn thân, nhắm chặt đôi mắt tràn ngập sợ hãi, Lại Lương rên rỉ bị thương, hạ thân phát đau cứng lại, ngay cả giày giụa cũng không dám.

” Ai ! Thật xin lỗi, đến mạnh như vậy cũng khó trách Tiểu Lương khó chịu... Nào ! Anh sớm đã chuẩn bị tốt mọi thứ.”

Aka cười khê đùa bốn, tay kia cầm lấy một bình nhỏ màu đỏ bên cạnh, mở ra...

Một mùi thơm ập vào trong mũi Lại Lương, huyết khẩu liên tục đau rát chợt truyền đến một trận lạnh giá.

Chất lỏng lạnh lẽo giảm bớt đau đớn, khiến huyết khẩu bất giác không ngừng... không ngừng co rút, hoàn toàn nở rộ khiến ngón tay xâm nhập càng dễ dàng tiến sâu thêm.

Ngón tay bắt đầu bắt lưu tình nhắm thẳng vào sâu, ngón tay thô ráp mang cảm giác trơn ướt, cẩn thận ma sát nhục bích miễn cảm, trong nháy mắt Lại Lương không cảm thấy bài xích, mà là.... mê dại.

” Rất thoải mái phải không... Kêu thêm vài tiếng để nghe làm nũng anh nhé...”

Cánh tay cởi áo Lại Lương hướng lên, đi tới cái miệng bị nhét dị vật của hắn, linh hoạt cởi bỏ trói buộc để miệng hắn tự do.

” Van... Van cầu anh... Van cầu anh thả tôi.... Tôi... Tôi sẽ không... sẽ không đi báo cảnh sát...”

Hắn không thể chạy trốn, cứ tiếp tục như vậy.... tiếp tục như vậy...

Hắn sẽ bị Aka.... Sẽ bị y...

6. Chương 6

Đôi mắt màu lam phía sau Lại Lương tối xuống...

Hừ ! Xin tha ??

” Anh muốn nghe em kêu ! Không phải muốn nghe em xin tha mất hứng như thế.”

Thanh âm trầm thấp rõ ràng khó chịu cực độ, trong lòng Lại Lương không khỏi ớn lạnh.

Không có chuẩn bị tâm lý...

Vật cứng thô to đột nhiên đâm vào huyết khẩu vẫn còn chứa ngón tay Aka.

” Ahhhhh!”

Đau rất xé rách cực đại lập tức tràn khắp mọi tế bào trên thân Lại Lương, hắn kêu la thống khổ, đau đớn này cũng bức nước mắt hắn chảy ra.

” Ha ha... Em nghe xem ! Đây mới là thanh âm tuyệt vời nhất !!”

Aka kéo nụ cười sung sướng, cánh tay lấy đi dị vật nhét trong miệng Lại Lương hiện giờ đang tuyệt tình đem dị vật vừa dài vừa thô nhìn như phân thân giả liên tục... liên tục.. đẩy vào huyết khẩu eo hẹp, mãi đến lúc dị vật tiến vào tới một độ sâu y vừa lòng.

Đợi sau khi y thoải mái... Huyết khẩu sớm đã rộng mở đến căng nứt dị thường, thịt non đã chảy máu, hơn nữa không ngừng run rẩy đáng thương.

” Đau quá ! Xin anh lấy ra ! Lấy ra ! Van cầu anh...”

Lại Lương khóc bi ai, trào ra nước mắt sục sạo.

” A ! Em đau sao ? Nhưng nơi này của em lại... thoát nhìn rất hưng phấn đấy !”

Bàn tay đặt giữa đùi hần trượt đến phía trước, bắt lấy mầm non nghiêm nhiên đứng thẳng không chút dao động, hung hăng bóp một cái.

” Ahhhh ! A! Không... Đừng!!!”

” Đừng ? Chuyện bất khả thi đây !”

Aka nhanh chóng lật thân Lại Lương làm hần đối mặt y, đồng thời dùng dây thừng thô buộc hai chân hần thành chữ M, khiến mầm non nam tính yếu ớt cùng huyết khẩu bị lãng nhục ban này hiện ra trước mắt mình không sót một cái.

Trước mắt.

” Nơi này cũng vui đến độ khóc không ngừng, anh sao lại không cho em hảo hảo hưởng thụ hả, Tiểu Lương...”

Bàn tay nắm chặt mầm non của Aka càng thêm dùng sức!

” Ahhh !”

Mầm non yếu ớt bị người tàn nhẫn vò nặn tra tấn, Lại Lương ăn đau la khóc.

Vì đang đối diện với Aka, kẻ tra tấn hần, Lại Lương cau mày cắn răng chịu đựng đau đớn hạ thể dùng hết tất cả khí lực nhìn Aka.

Cái nhìn này.... khiến Lại Lương chấn động không thể suy nghĩ.

Tóc màu nâu đồng rũ xuống, con ngươi màu lam mang ánh mắt đùa vui lại che giấu tàn nhẫn, hưng phấn nhìn hần bên dưới, góc độ rõ ràng, cánh môi đỏ tươi vẽ ra một nét... cười thầm xinh đẹp.

” Anh là.... Anh là... Aka ??”

Thật sao ?

Thật là y sao ? Bằng ấn tượng về bộ dáng mà Aka chủ động hướng hần hình dung mình, Lại Lương không thể tin được.

Một ngón tay chôn trong thân thể Lại Lương, một bàn tay nắm chặt mầm non yếu ớt, giữ tư thế như vậy, thân hình Aka đè xuống hôn đi hôn lại khuôn mặt trắng nõn vẫn chưa khôi phục từ chấn động.

” Ừm ah.... Đúng vậy ! Anh là Aka, cái người tri thức tuyệt hảo kia là anh ! Hiện tại.... người yêu thương Tiểu Lương cũng là anh !”

Vừa hôn nhẹ, vừa vươn đầu lưỡi trơn ướt, cẩn thận liếm láp gò má non mềm.

” Em có biết... Anh vừa chat với em vừa suy nghĩ cái thứ ghê tởm gì trong đầu không ? Em có biết mỗi ngày sau khi logout anh vừa ảo tưởng cường bạo em vừa tự an ủi mình hay không ?”

Đầu lưỡi trơn ướt đi vào đôi môi liên tục run rẩy của Lại Lương.

” Em không chỉ là đối tượng ảo của anh, mà còn là tình yêu của anh ! Anh không nỡ để em rời khỏi anh, không chỉ muốn chiếm hữu em, còn muốn vĩnh viễn.... vĩnh viễn chiếm hữu !”

Đôi môi mỏng không ngừng tuyên thệ, cướp lấy cánh môi đồn dập run rẩy kia.

Môi mỏng liên tục đoạt lấy mọi thứ trong môi Lại Lương, đầu lưỡi chủ động tiến vào, bắt buộc một cái lưỡi sợ hãi chống cự khác phải cùng nhau dây dưa, mật ngọt kích tình chảy xuống từ chỗ hai người mập mạp...

” Ô ô !!!”

Giữa lúc môi lưỡi bị cưỡng đoạt, Lại Lương kinh hoảng phát giác Aka bức hần nuốt vào cái gì đó, hần sợ hãi giãy giụa dùng sức đẩy thân hình áp chế mình ra.

” Anh... Anh cho tôi uống cái gì ?”

” A ! Một loại thuốc... làm Tiểu Lương vô cùng vui sướng, ha ha!”

Buông tha cánh môi bị y hôn phát đỏ, Aka bắt đầu chuyển hướng tới điểm nhỏ đỏ tươi trên ***g ngực trắng nõn của Lại Lương.

” Ahhh ! Nhả... nhả ra !”

Điểm mẫn cảm trước ngực bắt đầu bị người mút, rồi lại bị hung hăng cắn gặm, trong lòng Lại Lương liên tục chống cự cảm giác triều cường tê dại này nhưng lúc Aka rút ngón tay chôn trong cơ thể hắn... lại sinh ra khoái cảm mãnh liệt, khiến Lại Lương chưa từng trải qua cảnh giới như vậy, nội tâm sinh một trận... hưng phấn.

” Tiểu Lương mới có vậy liền thoải mái đứng thẳng như thế, chờ chút thôi.... Tiểu Lương đừng kích thích khiến anh chống đỡ không được nha !”

Aka bắt đầu dùng hai tay thưởng thức mầm non cao thẳng của Lại Lương.

” Hahh.... Anh... anh đừng.... umh hahh !”

Sao lại như vậy... Sao lại như vậy... Vì sao hắn lại bắt đầu cảm thấy rất thoải mái ??

Thân thể vì sao rất nóng... rất nóng...

Thân thể biến hóa kỳ dị khiến Lại Lương không biết làm sao, thân thể càng lúc càng nóng thêm... Đầu óc suy nghĩ lại càng hỗn loạn, chỗ mẫn cảm liên tục bị trêu chọc, cũng từ cự tuyệt ban đầu... bắt đầu... cảm thấy... có chút thoải mái...

Nhưng Aka vẫn chưa chấm dứt thể công với hắn.

Ngón tay thon dài luân phiên xoa xoa qua lại mầm non hỏa nhiệt không ngừng run rẩy của Lại Lương, chất nhầy lưu trên khe đỉnh, ngón tay trêu đùa dính đầy ***.

” Rất thoải mái phải không ? Tiểu Lương... Xem nơi này của em, bắt đầu kẹp cái vừa thô vừa lớn này không chịu nhả.”

Một bàn tay Aka trượt xuống huyết khẩu liên tục co rút, dùng hai ngón tay đâm vào chỗ hỏ, dung nạp ngón tay y, hai ngón tay trơn trượt như rắn rít, cặp lấy phân thân giả mà huyết khẩu không ngừng nuốt vào, chậm rãi trôi động.

“A.....A... Không, đừng.... Ahhhh”

Thân thể nóng rực mềm nhũn cùng đầu óc hỗn loạn, khiến hắn mất đi lý trí cùng phản kháng nên có, chỉ có thể phát ra âm thanh cự tuyệt vô ích.

Tê dại truyền đến từ giữa đùi dần dữ dội... Lại Lương khó khăn cong thân mình lại để tăng lên khoái cảm vô tận do liên tục bị dị vật xâm nhập ma sát trong thân thể.

Vì sao lại như vậy.... Vì sao lại như vậy ?

7. Chương 7

Lại Lương không thể tin thân thể mình lại biến hóa như vậy, không thể chống đỡ được khoái cảm vui thích Aka không ngừng đem đến.

” Ahhhh”

Đột ngột, Aka rút phân thân giả ra, cảm giác ma sát cấp tốc khiến Lại Lương không khỏi kêu to.

Trong nháy mắt... Lại Lương cảm thấy một trận ầm nóng giữa chân mình.

” Ha ha.... Tiểu Lương quả nhiên là xử tử, nhanh như thế đã tiết, ha ha !”

Tiếng cười ác ý lại mang hưng phấn của Aka vang lên phía sau hắn.

” Nhịn không được sao... Nơi này của Tiểu Lương nhất định rất muốn rồi.”

Tay Aka vôn về huyết khẩu hư không khép mở liên tục vì mất đi dị vật.

” Đứng.. Đứng chậm vào....”

Biết mình đạt đến cao trào dưới sự đùa bỡn của nam nhân này, Lại Lương nhục nhã không thôi, nhưng toàn thân hắn bị áp chế, không có cách nào phản kháng.

Aka bế Lại Lương – hai chân mở rộng đến trong ngực, làm lưng hắn dựa vào ngực y.

Môi mỏng tà nịnh đi tới vành tai Lại Lương.

” Tiểu Lương... Hảo hảo kẹp anh nhé !”

Không kịp hiểu những lời này, hạ thân Lại Lương đau nhức một trận do bị xâm nhập !

” Ahhhhh....”

Đau quá ! Đau quá! Y rút cuộc muốn...

Huyết khẩu ban đầu đã bị căng nứt, vì Aka tiến vào lại thêm xé rách.

Thoải mái trong huyết khẩu ẩm áp ẩm nóng, Aka hưng phấn bắt đầu trều động, cơ thịt trong huyết gắt gao kẹp lấy thứ thô cứng của y, thương khẩu xé rách, máu chảy ra hoàn toàn thấm ướt màn mập hợp.

” Thích không ? Tiểu Lương ?”

Aka không ngừng, không ngừng thúc vào thân thể Lại Lương, hai tay trêu đùa mằm non lại hưng phấn đứng thẳng.

” Hahhh..... Đứng.... Ah!”

Tiếng cự tuyệt vô lực phát ra trong miệng Lại Lương tựa hồ đã thành rên rỉ vui thích.

Thân thể không thể khống chế liên tục hút hỏa nhiệt xâm nhập của Aka vào chỗ sâu nhất, làm thân thể hắn cảm thấy được lấp đầy thỏa mãn, thoải mái khiến toàn thân hắn run rẩy hưng phấn khoái hoạt.

Hạ thể đã phát tiết, vì Aka trêu chọc lại bắt đầu nảy lên...

Vì sao.... Vì sao.....

Vì sao đây không phải là mộng....

Bị nam nhân này cưỡng bạo..... Vì sao hắn lại có khoái cảm.... Vì sao ???

Cảm giác mê liệt do hưng khí thô to xỏ xuyên qua hạ thân.... Nước mắt, mồ hôi, dịch, máu... trộn lẫn cùng một chỗ, đầu óc đặc lại thành một mảnh không thể suy nghĩ.

Nhưng...

Trong miệng không hề xin tha cầu cứu.

Có rất nhiều... tiếng gào thét thoải mái.....

Liên tục.... phát tiết.....

” Ashita.....Ashita... Ngày mai của em sẽ không bao giờ đến nữa, bắt đầu từ bây giờ..... Anh sẽ xâm chiếm tất cả mọi thứ của em, ngày mai... ngày mốt....”

” Vĩnh viễn... Vĩnh viễn.... Chiếm hữu!”

Một năm nào đó...

Trên một góc nhỏ nào đó của báo quảng cáo..... có tồn tại một hy vọng nho nhỏ...

Bức ảnh màu, trình bày tỉ mỉ.

Họ và tên : Lại Lương.

Tuổi : 17.

Đặc điểm nhận dạng: da trắng, trên gáy có nốt ruồi.

Mất tích tại phòng thuê, lúc ấy không ai thấy hắn ra ngoài khi nào...

Nghi ngờ bị côn đồ xâm nhập vào phòng bắt đi...

Nếu ai nhìn thấy hắn, xin gọi xxxx-xxxx.....

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xam-chiem>